

Ny utredning om företagsbeskattningen — direktiven

Finansministern har i enlighet med bemyndigande tillkallat tio sakkunniga för att se över företagsbeskattningen m. m. I inledningen till direktiven säger han att företagsbeskattningen måste utformas med beaktande av såväl stabiliseringspolitiska som tillväxtpolitiska och fördelningspolitiska mål. Efter en närmare utveckling av dess mål anför finansministern.

I diskussionen kring vår företagsbeskattning har under årens lopp mer eller mindre djupgående ändringar ifrågasatts. Denna diskussion har utgått från samtliga de tre syften med företagsbeskattningen som jag inledningsvis berörde.

Nettovinst- eller bruttovinstbeskattning

Den mest grundläggande förändringen har aktualiserats i samband med diskussionen om att helt eller delvis slopa nettovinstbeskattningen och övergå till s. k. bruttobeskattnig. En form av bruttoskatt som därvid framförts har varit att i stället för vinstbeskattnig tillämpa någon form av bruttoomsättningsskatt. Som motivering för en sådan omläggning har anförts stabiliseringspolitiska skäl. I huvudsak är det dock förutsatta gynnsamma verkningar på den ekonomiska tillväxten som åberopats. Enligt detta synsätt antogs nämligen nettovinstbeskattningen gynna de mindre effektiva företagen framför de mera effektiva. En bruttoskatt skulle ha motsatta verkningar.

När allmänna skatteberedningen i sitt betänkande "Nytt skattesystem" (SOU 1964:25) avvisade tanken på en bruttobeskattnig av företagen och föreslog mervärdeskatt i stället för den då gällande allmänna varuskatten, anlade man ett helt annat synsätt. Beskattnigen borde inte utan bärande motiveringar i varje enskilt fall ges en styrande inverkan med avseende på konsumtion, produktion och företagsstruktur. Enligt skatteberedningens mening borde nettoinkomstbeskattningen bibehållas inte bara för fysiska personer utan också för juridiska personer eftersom den utgjorde en tämligen neutral skatteform för företagen. Statsmakterna har numera beslutat om övergång till mervärdeskatten som huvudform för beskattningen av den privata konsumtionen.

Tillväxtsynpunkten

För min del har jag inte funnit argumenten för en renodlad bruttobeskattnig av företagen särskilt övertygande från tillväxtsynpunkt. Avvägningen mellan nettobeskattnig och andra skatteformer av typ produktionsfaktorskatter utgör i och för sig en av huvudfrågorna när det gäller att avgöra den lämpliga utformningen av företagsbeskattningen. Som jag senare kommer att utveckla, bör det sålunda övervägas att — jämsides med en bibehållen nettovinstbeskattnig — i ökad utsträckning använda produktionsfaktorskatter för olika ekonomiskpolitiska syften.

När det gäller de existerande skattereglernas konsekvenser från tillväxtsynpunkt torde det vara allmänt omvittnat, inte minst från näringslivet självt, att de förhållandevis generösa reglerna för avskrivning av inventarier och nedskrivning av varulager gynnsamt påverkat utbyggnadstakt och konsolideringsgrad i de svenska företagen. Men det har också hävdats, att det höga skatteuttaget på kapitalets nettoavkastning — i kombination med arvs- och förmögenhetsbeskattningen och inkomstbeskattningen i synnerhet av högre inkomsttagare

— negativt påverkat nysparande och tillgången på riskvilligt kapital. I det sammanhanget har också pekats på att nyemission av aktier är en dyr form av kapitalanskaffning som i vissa lägen utgör ett hinder för företagen och deras utveckling.

Den lösning som ibland anvisas med avseende på det sistnämnda problemet är att skattebelastningen på företagen och deras ägare sänks, t.ex. genom att den ekonomiska dubbelbeskattningen av utdelad vinst avskaffas. Såsom torde framgå av det följande, kan det emellertid av fördelningspolitiska skäl inte accepteras att beskattningen av nettovinsten mildras på detta sätt med bibehållande i oförändrad omfattning av nu gällande av- och nedskrivningsregler.

Detta betyder å andra sidan inte att företagsbeskattningens nuvarande struktur skulle vara i alla avseenden väl avvägd med hänsyn till effekten på den ekonomiska tillväxten. Det finns sålunda anledning att låta särskilt tillkallade sakkunniga göra en översyn av företagsbeskattningen. De sakkunniga bör vid utredningen pröva huruvida den nuvarande avvägningen är den riktiga mellan å ena sidan möjligheten till vinstreglerande dispositioner genom bl. a. förmånliga av- och nedskrivningsregler och å andra sidan storleken av den vinstbeskattning som träffar företagen. Vid ställningstagandet till de olika önskemål som här anmäler sig bör det stå utredningen fritt att pröva andra konstruktioner inom nettovinstbeskattningens ram, där behovet av konsolidering och stimulans till realkapitalutbyggnad avvägs mot önskemålet om rörlighet och risktagande. Utredningen bör därvid kunna utnyttja erfarenheter från andra länder med skatteformer, som i olika grad avviker från de här tillämpade. Utredningens överväganden i dessa hänseenden bör ske med beaktande av att de nuvarande reglerna för företagens av- och nedskrivningar delvis har till syfte att möjliggöra skatteutjämning mellan olika beskattningsår och att visst utrymme härför bör finnas även i fortsättningen.

Har av- och nedskrivningsreglerna i vissa hänseenden mindre önskvärda effekter?

I anslutning härtill bör också undersökas om de existerande av- och nedskrivningsreglerna har några selektiva, från struktur- eller allokeringssynpunkt mindre önskvärda verkningar. Av utredningar som utfördes för allmänna skatteberedningens räkning framgår, att gällande skatteregler tenderar att hos företag med hög takt i realkapitaluppbyggnaden sänka det faktiska skatteuttaget i förhållande till vad som tas ut av mindre expansiva företag med jämförbar lönsamhet. De konsekvenser beskattningssystemet i detta hänseende kan ha för företagsstruktur, investeringsurval och resursanvändning bör studeras. Därvid bör också uppmärksammas de skilda förhållanden, som råder mellan familjeföretag å den ena och företag med spritt ägande å den andra sidan i frågan om möjligheterna att tillgodogöra sig avkastningen av företagets verksamhet. Från strukturpolitisk synpunkt är det bl. a. av intresse att utröna i vad mån beskattningsreglerna kan sägas stimulera familjeföretagens ägare att överlåta sina företag till de stora koncernerna och därigenom tillgodogöra sig en under företagets livstid ackumulerad vinst i form av kapitalvärdestegring. Även om det är av betydelse att beskattningsreglerna inte lägger hinder i vägen för de stora koncernerna att köpa upp mindre, starkt expansiva företag, är det samtidigt ett intresse både från allmänna synpunkter och från konkurrens- och tillväxtpunkt, att beskattningen inte ensidigt gynnar en ökad ägandekonzentration inom näringslivet.

Geografisk differentiering av företagsbeskattningen?

I samband med diskussionen av nya stödformer inom lokaliseringpolitiken har tanken framförts att denna borde kompletteras med en geografisk differentiering av företagsbeskattningen. Enligt min mening finns det emellertid många skäl som talar mot en sådan lösning. Om frågan skulle tas upp i den här aktuella utredningen skulle utredningens arbete dessutom få en annan karaktär än den åsyftade.

Avsättning för garantirisker

Däremot kan det vara anledning att ta upp frågan om avdragsrätt för avsättningar för täckande av garantirisker. I praxis bedöms avdragsrätten i avsaknad av uttryckliga bestämmelser tämligen restriktivt. Frågan har vid olika tillfällen uppmärksammats av riksdagens bevillningsutskott (jfr BeU 1970:29).

Av- och nedskrivningsreglerna från stabiliseringspolitisk synpunkt

Nettovinstbeskattningen med tillhörande av- och nedskrivningsregler bör också granskas från stabiliseringspolitisk synpunkt. Med undantag för investeringsfonderna ger det rådande skattesystemet knappast utrymme för någon ekonomisk-politisk styrning av företagens beteende på kort sikt. Det kan snarare hävdas att beskattningsreglerna på ett med hänsyn till konjunkturförhållandena mindre lyckligt sätt inverkar på utvecklingen av företagens disponibla bruttointäkter och därmed även på deras investeringar i byggnader, maskiner och lager. De nuvarande liberala av- och nedskrivningsreglerna tenderar att förstärka likviditeten hos företagen framför allt i högkonjunkturlägen, eftersom det är i sådana situationer som företagens investeringar och bruttointäkter brukar vara högst.

Bildande av dolda reserver

Jag har tidigare angett som en av utredningens huvuduppgifter att pröva huruvida de nuvarande möjligheterna att bilda dolda reserver ger en alltför stor stimulans till konsolidering och realkapitalutbyggnad inom det existerande företagens ram. De stabiliseringspolitiska problemen i anslutning till av- och nedskrivningsreglerna ger i och för sig anledning till en prövning i samma riktning. Men eftersom det torde vara en ofrånkomlig förutsättning för utredningens arbete, att grunddragen i företagsbeskattningen består, bör det på denna punkt kunna övervägas att i utjämnande syfte åstadkomma temporära insättningar av vinstmedel på spärrkonto.

I detta sammanhang bör erinras om att avskrivningsreglerna för byggnader nyligen varit föremål för översyn och att ny lagstiftning genomförts så sent som förra året. Det bör knappast komma i fråga att redan nu göra några mer omfattande ändringar i denna lagstiftning, särskilt som dessa avskrivningsregler lämnar ett jämförelsevis litet utrymme att bilda dolda reserver.

Investeringsfonderna

Som jag tidigare framhållit, är investeringsfonderna det väsentliga skattepolitiska instrument som står till förfogande för att påverka företagens investeringsaktivitet. Vid sidan härav har tillfälliga, extra avskrivningar använts för stimulans av investeringar i maskiner. Utredningen bör överväga om skäl föreligger att ytterligare utbygga denna stimulans. Enligt min mening har systemet med konjunkturinvesteringsfonder en så väsentlig roll i stabiliseringspolitiken att det inte bara bör bibehållas utan också, om möjligt, byggas ut. Därför bör utredningen göra en översyn med syfte att mer effektivt än f. n. inordna lagerinvesteringarna i systemet. Det bör ske mot bakgrunden av den stora roll för svängningarna i total efterfrågan och importbehov, som lagerinvesteringarna numera spelar. Utredningen bör också ta upp frågan om att förbättra möjligheterna att använda investeringsfondssystemet för andra ändamål, t. ex. att främja forskning. I samband med sina överväganden bör utredningen vidare pröva om några fördelar i form av överskådlighet och enkelhet i tillämpningen kan vinnas genom att de skilda regelkomplexen för olika slag av fondinstitut vid beskattningen samordnas och sammanförs.

Rörliga bruttoskatter

Såsom jag förut framhållit torde det vara givet att den nuvarande nettovinstbeskattningens huvuddrag måste bestå. Det bör dock övervägas att komplettera detta system med rörliga bruttoskatter, som kan användas i stabiliseringspolitiskt syfte. Jag avser därmed närmast investerings- och arbetsgivaravgifter, de senare av den typ som införts med verkan fr. o. m. den 1 januari 1969. Behov av sådana komplement till nettobeskattningen torde uppstå framför allt i konjunkturlägen med klara överhettningstendenser, där en snabb likviditetsindragning via höjda arbetsgivaravgifter eller en omedelbar dämpning av företagens investeringsaktivitet lämpligen bör åstadkommas. Utredningens uppgift blir därför att undersöka verkningarna av dylika avgifter från olika synpunkter, såväl stabiliseringspolitiska som strukturpolitiska, och utreda hur ett system med rörliga avgifter bör konstrueras för att ge största möjliga handlingsfrihet inom den ekonomiska politiken utan att därför i icke acceptabel utsträckning störa företagens planering. Jag vill i detta sammanhang erinra om det förslag rörande s. k. konjunkturdepositioner för enskilda företags byggnadsinvesteringar, som nyligen lagts fram av byggplaneringsutredningen (SOU 1970:33). En annan tanke som framförts i den allmänna diskussionen är att i konjunkturpolitiskt syfte utnyttja avdragsrätten för ingående skatt i mervärdeskattesystemet. Vid den nu förordade utredningen bör prövas olika medel för att konjunkturmässigt kunna styra investeringar även i fråga om maskiner och omsättningstillgångar.

Fördelningspolitiska syften

De fördelningspolitiska syftena i företagsbeskattningen har man, som jag tidigare antytt, sökt tillgodose främst genom att företagets nettovinst beskattas relativt hårt. När samtidigt ett ganska betydande utrymme ges för skattefri kapitalackumulation inom företagen, är detta ett uttryck för uppfattningen att det är ett allmänt intresse att företagen har en finansiellt stark ställning med erforderlig motståndskraft vid konjunkturförsämringar.

Såvitt kan bedömas har dessa inslag i den svenska företagsbeskattningen också lett till att företagen bedrivit en internationellt sett återhållsam utdelningspolitik.

I den mån avkastningen överförs till ägarna i form av kapitalvärdestegring blir beskattningens effekter på förmögenhetsbildning och kapitalavkastning dock avsevärt mer komplexa än vad som framgår enbart av ett studium av nettovinstbeskattningen. För det första måste hänsyn tas till effekterna på inkomst- och förmögenhetsfördelningen av arvs- och förmögenhetsbeskattningen, realisationsvinstbeskattningen men även av inkomstbeskattningen, åtminstone på större inkomster. För det andra har man att söka bedöma hur andra former av skattebelastning på företagen, främst olika slag av existerande eller nytillkommande bruttoskatter och avgifter, kan tänkas påverka företagets lönsamhet. För det tredje ingår också i bilden problemet om olika skatters övervältringsbarhet och därmed frågan om hur företagsbeskattningen påverkar fördelningen löner—vinster i vårt samhälle.

En första uppgift för utredningen bör därför vara att i möjligaste mån söka kartlägga de fördelningspolitiska verkningarna såväl av den nuvarande företagsbeskattningen som av de förändringar härav som utredningen kan komma att föreslå. I båda fallen bör det ske inom den allmänna ram som jag här angett. Jag är väl medveten om svårigheterna i denna uppgift, särskilt med hänsyn till att några säkra teorier beträffande övervältringseffekten knappast torde kunna läggas till grund för bedömningen. Skälet till att ett försök till kartläggning ändå bör göras är bl. a. att ganska skiftande uppfattningar framförts om den nuvarande företagsbeskattningens verkningar från fördelningspolitisk synpunkt. Det har bl. a. hävdats, att den relativt hårda nettovinstbeskattningen, särskilt i kombination med kapital- och inkomstbeskattningen för fysiska personer, försvårar företagets kapitalanskaffning och minskar tillgången på s. k. riskvilligt kapital. Om detta är sant, borde det tyda på att vårt skattesystem har påtagliga verkningar på förmögenhetsbildning och kapitalavkastning.

Å andra sidan påstås att företagsbeskattningen, särskilt då de generösa av- och nedskrivningsreglerna, ger betydande utrymme för kapitalackumulation på privata händer. Tendensen skulle enligt denna mening ha förstärkts under 1960-talet och inneburit en faktisk nedgång i skattebelastningen på vinster och kapitalavkastning i vårt land.

Vilken av dessa uppfattningar som är den riktiga torde kunna avgöras först på grundval av de analyser och undersökningar som utredningen har att utföra. Möjligen kan dessa komma att visa att bakom de skilda tolkningarna i fråga om utvecklingen under 1960-talet ligger ett orsakssammanhang som baserar sig på andra faktorer än företagsbeskattningen. En sådan kan vara en genomsnittligt sett sjunkande lönsamhet för de svenska företagen. Samtidigt kan spridningen i lönsamhet mellan branscher och företag ändå ha ökat till följd av stora skillnader i produktivitet utveckling och marknadsläge. Mot den bakgrunden är det också av värde att få klarlagt hur företagsbeskattningen verkar i olika företagsformer och i företag med skilda förutsättningar i de nyss nämnda avseendena. Detta är av intresse inte bara med hänsyn till effekterna på kapitalavkastningen och ägarnas förmögenhetssituation utan också för en belysning av företagsbeskattningens konsekvenser för lönebildning och lönestruktur.

Enligt min mening ger den tillgängliga statistiken över förmögenhetsutvecklingen klart besked om att ett betydande utrymme för privat förmögenhetsbildning funnits under efterkrigstiden i vårt land även med beaktande av penningvärdeförsämringen. Det gäller framför allt när förmögenheterna nått en viss storlek och för tillgångar placerade i realkapital. Utgångspunkten för utredningens överväganden i detta avsnitt bör därför vara, att företagsbeskattningen, sedd tillsammans med övriga komponenter i skattesystemet, bör bidra till en jämnare och mera rättvis fördelning av inkomster och förmögenheter i vårt land. Särskilt angeläget är att utforma företagets beskattning så, att den inte gynnar uppkomsten av stora förmögenhetskoncentrationer och därmed motverkar strävandena till en minskad koncentration av ekonomisk makt i enskilda händer.

Emellertid hänför sig kapitalbildningen inte endast till företagsamheten utan också till innehav av fastigheter och annan egendom som representerar realvärden. De kapitalvinster som hänför sig till sådana realvärden beskattas enligt reglerna för realisationsvinstbeskattningen. Jag har för avsikt att låta överse frågan om denna beskattning i särskild ordning.

Den utformning och nivå för företagsbeskattningen, som är ägnad att tillgodose nyss angivna syften, har utredningen att pröva mot bakgrunden av flera faktorer. Därmed åsyftas de slutsatser och resultat som kan nås beträffande företagsbeskattningens betydelse för inkomst- och förmögenhetsfördelningen. Vidare måste en avvägning göras mellan de fördelningspolitiska målen och företagsbeskattningens funktion att också möjliggöra en fortsatt utbyggnad, tillväxt och nyetablering av företag i vårt land. Vid en sådan avvägning bör utredningen beakta inte bara de traditionella formerna för kapitaltillskott i företagen utan också de nya institutionella sparandeformer, som är under framväxt eller kan tillkomma, t. ex. som en följd av 1968 års kapitalmarknadsutrednings arbete.

Skatt på nettovinst — skatteförmåner via av- och nedskrivningsregler

Av det förut sagda framgår att den huvudfråga utredningen har att ta ställning till är huruvida den nuvarande avvägningen mellan skatt på redovisad nettovinst och skatteförmånerna via avskrivnings- och nedskrivningsreglerna ger de från angivna synpunkter bästa resultatet. Vid sitt ställningstagande bör utredningen ta hänsyn även till de effekter på kapitalavkastning och förmögenhetsutveckling som uppkommer för företagets ägare vid varierande utdelningspolitik genom beskattningen av fysiska personers inkomster, förmögenheter och kapitalvinster. Vid övervägandena bör beaktas önskvärdheten av att man uppnår likartade effekter i fråga om kapitalavkastningens beskattning oberoende av företagets ägarstruktur och deras associationsform. Inte minst bör därvid familjeföretagens situation uppmärksammas även av skäl som jag tidigare nämnt. I sammanhanget bör erinras om att

förmögenhets- och arvsbeskattningen av delägare i familjeföretag fått en provisorisk lösning i samband med den i år beslutade skattereformen och att det närmast ankommer på kapitalskatteberedningen att föreslå mer definitiva regler.

Lönebildning och lönestruktur

I det föregående har jag antydningvis berört frågan om företagsbeskattningens konsekvenser för lönebildning och lönestruktur. Ett särskilt spörsmål är härvid i vad mån företagsbeskattningen kan utformas med hänsyn till rådande skillnader i lönsamhet mellan olika branscher och företag. Utredningen bör undersöka möjligheterna att inom investeringsfondssystemets ram åstadkomma avsättningar av särskilt goda företagsvinster för investerings- och utvecklingsändamål. Sådana avsättningar skulle ha det dubbla syftet att dels stabilisera löne marknaden och dels skapa resurser för företagets fortsatta tillväxt.

Utredningen kan givetvis ta upp även andra förändringar i företagsbeskattningen, vilka kan tänkas bidra till en jämnare inkomst- och förmögenhetsfördelning. Jag har förut nämnt möjligheten av en ökad användning av bruttoskatter. Däremot ingår inte i utredningsuppdraget att föreslå andra förändringar i beskattningen av fysiska personer än som kan förmedlas av utredningens överväganden beträffande avskrivnings- och nedskrivningsreglernas framtida utformning. En annan sak är att reglerna för beskattningen av fysiska personer självfallet har stor betydelse för utformningen av utredningens förslag beträffande företagsbeskattningen.

Enkla regler

Utredningen bör eftersträva att åstadkomma så enkla och lättillämpade beskattningsregler som möjligt. Det bör emellertid också beaktas att det f. n. i viss utsträckning förekommer att aktiebolagsformen använts av vissa företagare för att vinna icke avsedda lättnader vid beskattning. Jag avser här bl. a. möjligheten att driva verksamhet i s. k. enmansbolag samt handeln med s. k. förlustbolag. Det är angeläget att utredningen undersöker dessa företeelser och föreslår lämpliga motåtgärder. Jag vill erinra om vad jag anförde i prop. 1966:85 om att det i vissa lägen kan vara nödvändigt att på begränsade avsnitt av skattelagstiftningen införa mera allmänt hållna bestämmelser för att råda bot på missbrukstendenser. Yttrandet föranledde ingen erinran från riksdagens sida. Särskilt på företagsbeskattningens område kan sådana bestämmelser vara lämpliga med hänsyn till svårigheterna att i detalj reglera olika skatteflyktssituationer i affärslivet.

Stiftelsernas beskattningssituation

En annan sak som också bör tas upp i detta sammanhang är friheten från inkomst- och förmögenhetsskatt för vissa stiftelser. Möjligheten att bilda skattefria stiftelser kan i många fall medföra ett avsevärt skattebortfall för det allmänna, som framstår som otillfredsställande i sådana fall då företag helt eller delvis ägs av stiftelser.

Skattefriheten är beroende av att stiftelserna fyller i författningen närmare angivna allmännyttiga ändamål. I olika sammanhang har observerats att åtskilliga sådana stiftelser vid sidan av sitt allmännyttiga ändamål fyller den faktiska funktionen att vara ett medel för att bevara ekonomiskt inflytande åt personer som står nära den som föranstaltat om stiftelsens inrättande. Senast har kapitalskatteberedningen varit inne på detta ämne i SOU 1969:54.

Vid sin prövning av denna fråga bör utredningen överväga om den ändamålsbestämning som f. n. gäller som villkor för skattefrihet är lämplig. Det kan ifrågasättas om inte villkoren bör göras snävare mot bakgrunden av den utveckling samhällets verksamhet numera fått på hithörande område. Vidare bör såsom ett nytt villkor för skattefrihet krävas att stiftelserna ställs under offentlig tillsyn i någon form.

Rätt till avdrag för kommunala utskylder bör avskaffas för alla skattskyldiga

Utredningens överväganden bör också innefatta ett ställningstagande till frågan huruvida motiv alltjämt föreligger att behålla nuvarande skillnad i skattebelastning vid den statliga inkomstbeskattningen mellan aktiebolag och flertalet ekonomiska föreningar. Skälen för den nuvarande skillnaden framstår i dag som betydligt svagare än då den infördes. Vidare synes för nu nämnda skattskyldiga den nuvarande avdragsrätten för kommunala utskylder böra avskaffas såsom redan skett för fysiska personer genom 1970 års skattereform. Förslaget bör alltså innebära att denna avdragsrätt upphör för alla skattskyldiga.

Försäkringsanstalterna

I utredningsuppdraget bör inte ingå en omprövning av reglerna för beskattning av försäkringsanstalter. Dessa bestämmelser har nyligen ändrats efter en översyn i särskild ordning och sammanhänger delvis med hur beskattningen av försäkringstagarna ordnas. Inte heller bör utredningen gå in på de bestämmelser som gäller för beskattning av jordbruk och skogsbruk i vidare mån än som föranleds av utredningens överväganden beträffande avskrivningsreglerna för inventarier och byggnader samt reglerna om nedskrivning av varulager. Det bör erinras om att jordbruksbeskattningen f. n. överses av en särskild utredning, jordbruksbeskattningskommittén, och att förslag till ändring av skogsbeskattningsreglerna f. n. är föremål för Kungl. Maj:ts prövning.

Hänsyn till utländska förhållanden

Jag vill tillfoga att reformer av företagsbeskattningen inte torde kunna ske oberoende av förhållandena i andra länder. Detta följer redan av Sveriges vittomfattande utrikeshandel men understryks ytterligare av det snabbt ökande samarbetet på det ekonomiska området över huvud samt av den internationalisering av företagsamheten som pågår. Det bör således ingå i utredningens uppdrag att pröva med vilken grad av frihet i förhållande till viktigare avnämare- och leverantörländer företagsbeskattningens höjd och utformning kan fastställas mot bakgrunden av önskemålet om fortsatt konkurrenskraft och tillväxt i vårt näringsliv. Likaså bör utredningen beakta de resultat som kan komma att uppnås inom olika organ för harmonisering av företagsbeskattningen i olika länder.